

prima instanță: N.Pasecinic
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N.Cernat, A.Pahopol, L.Bulgac
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-749/16

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu, Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinînd recursurile declarate de Aparatul Președintelui Republicii Moldova și
Centrul de Investigații Jurnalistice,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul de Investigații
Jurnalistice împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova privind contestarea
actelor de nefurnizare a informației oficiale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care a fost admis
apelul declarat de Centrul de Investigații Jurnalistice, fiind casată parțial hotărîrea
Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015, și emisă o nouă hotărîrea de
admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 08 iulie 2015, Centrul de Investigații Jurnalistice s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova cu privire la
contestarea actelor de nefurnizare a informației oficiale.

În motivarea acțiunii reclamantul, Centrul de Investigații Jurnalistice a indicat că,
prin solicitarea de informații nr. 20-05 din 14 mai 2015 și în conformitate cu Legea nr.
982-XIV din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, a solicitat Aparatului
Președintelui Republicii Moldova să le pună la dispoziție informația de interes public
despre toate actele trimise de Președinția Republicii Moldova (perioada 2001 - 2015) în
adresa Consiliului Superior al Magistraturii prin care au fost respinși candidații la funcția
de judecător, candidații la funcția de președinte sau vicepreședinte de instanțe și judecătorii
care urmau să fie promovați la Curțile de Apel. Prin răspunsul nr. 02/1-07-28 din 05 iunie
2015, recepționat ulterior, le-a fost refuzată furnizarea informației solicitate. Pârâtul,
Aparatul Președintelui Republicii Moldova, a motivat refuzul în felul următor. „Dacă se
constată unele abateri de la cerințele legale impuse candidaților la funcția de judecător,
Președintele Republicii Moldova este în drept să respingă candidatul respectiv. Motivele
respingerii sunt indicate concret în adresele remise Consiliului Superior al Magistraturii de
către șeful statului. De regulă, drept temei pentru respingerea candidaților la funcția de
judecător servesc informațiile ce se conțin în avizele consultative ale organului de
verificare a titularilor și a candidaților la funcții publice - Serviciul de Informații și
Securitate al Republicii Moldova, și alte informații de care dispune șeful statului, precum
și considerentele ce țin de oportunitatea numirii. Având în vedere că informațiile ce se
conțin în avizele consultative sunt informații cu caracter personal, restricționate, la care

accesul este limitat, iar unele circumstanțe urmează să fie examinate și verificate suplimentar de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea Președintelui Republicii Moldova, consideră inoportun că adresele privind respingerea candidaților la funcția de judecător să fie date publicității. În caz contrar, va fi afectat principiul respectării drepturilor și reputației candidaților la funcția de judecător, iar dezvăluirea informațiilor cu caracter personal ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale, astfel încălcându-se prevederile Legii nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație și ale Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.”

Informațiile din 2001-2009, potrivit aceluiași răspuns, nu sunt disponibile deoarece edificiul Președinției de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 154, se află în reparație precum și din cauza deteriorării parțiale a arhivei instituției prezidențiale în urma evenimentelor din 7 aprilie 2009. Prin solicitarea de informații nr. 21-05 din 14 mai 2015, în conformitate cu aceeași Lege privind accesul la informație, au solicitat Aparatului Președintelui Republicii Moldova să le fie pusă la dispoziție informația de interes public despre biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat, Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 până în 2015. Pentru fiecare ordin acordat, au cerut să li se ofere informația despre meritele concrete ale persoanei care a fost distinsă cu respectiva distincție față de statul Republica Moldova. Solicitarea de informații s-a referit și la lista agenților economici care au primit distincții de stat și informația relevantă care a stat la baza deciziei de a acorda o distincție de stat, inclusiv despre meritele concrete pe care aceștia le-au avut față de statul Republica Moldova. Prin răspunsul nr. 02/1-07-2 din 05 iunie 2015, recepționat ulterior, a fost refuzată furnizarea informației solicitate. Aparatul Președintelui Republicii Moldova a motivat refuzul prin faptul că prezentarea datelor solicitate ar putea afecta drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate, în special dreptul la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private protejat de Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, privind protecția datelor cu caracter personal. Consideră că, răspunsurile sus menționate sunt neîntemeiate și ilegale încălcând în așa mod dreptul la acces la informație conform următoarelor argumente. În temeiul articolului 34 al Constituției Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Potrivit articolului 7 alin. (4) al Legii cu privire la accesul la informație, nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației. Întru confirmarea poziției sale, reclamantul a mai indicat că, în articolul 5, 6 și 8 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, nr. 133 din 08 iulie 2011, sunt stabilite condițiile și restricțiile prelucrării datelor cu caracter personal. În conformitate cu articolul 10 al Legii enunțate, prevederile articolelor 5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal s-au la date care

sânt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare. Potrivit pct. 9 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 1 din 02 aprilie 2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, limitarea accesului la informațiile oficiale constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la categoria respectivă de informații. Reieșind din prevederile articolului 7 din Legea cu privire la accesul la informație, coraborate cu prevederile articolului 54 din Constituția Republicii Moldova și articolul 10 §2 din Convenție, restrângerea dreptului de acces liber la informațiile oficiale poate avea loc doar dacă sânt întrunite următoarele exigențe în privința acestei restrângeri, exigențe care s-au cristalizat și constituit într-o constantă cu reflectare juridică internă și internațională, denumită regula „triplului test”: a) *limitarea este prevăzută de lege* - adică orice restrângere poate fi impusă doar printr-o lege organică, dispoziția căreia trebuie să fie accesibilă și clară, iar redactarea acesteia să nu permită interpretare extensivă, b) *protejează un interes legitim* - interesul legitim se relevă din scopul restricției (articolul 7 alin. (1) din Lege), care constă în respectarea drepturilor și reputației altei persoane, protecția securității naționale, a ordinii publice, a ocrotirii sănătății și moralei societății; c) *să fie necesară într-o societate democratică* - pentru a fi considerată necesară într-o societate democratică, aceasta trebuie să fie indispensabilă și convingătoare, reieșind din raționamentul Curții Europene a Drepturilor Omului (cazul Sunday Times contra Regatului Unit al Marii Britanii), iar scopul urmărit să devanseze atingerea care se aduce dreptului de acces liber la informația oficială (testul proporționalității). În hotărârea din 22 iunie 2015, Curtea Constituțională a decis că, în sensul articolului 34 alin. (3) din Constituție, restrângerea dreptului la informare poate avea loc doar atunci când are la bază un scop real și justificat de protecție a unui interes legitim privind protecția cetățenilor sau siguranța națională, iar interesul public pentru aflarea informației nu prevalează; orice restrângere a accesului la informație, inclusiv categoriile de informații, specifice și limitate, care nu pot fi dezvăluite în vederea protecției cetățenilor sau siguranței naționale, trebuie să fie prevăzută de lege și necesară într-o societate democratică pentru protecția unui interes legitim; justificarea interesului legitim se fundamentează pe gravitatea prejudicierii acestuia în cazul publicării unor informații, autorității publice urmând să demonstreze că divulgarea informației ar amenința în mod grav protecția cetățenilor sau siguranța națională. Deci, prevederilor legale expuse consideră că, informația solicitată are un caracter public, se referă la persoane și fapte publice nu pare să amenințe în mod grav protecția cetățenilor sau siguranța națională, și nu există vreun scop care să devanseze atingerea care se aduce dreptului de acces liber al cetățenilor Republicii Moldova la informația oficială.

Astfel, consideră că, nedivulgarea acestor informații, de care efectiv dispune Aparatul Președintelui Republicii Moldova, încalcă drepturile cetățenilor la informare activă, discreditează imaginea ca și organ de presă independent și crează impedimente în exercitarea obligației de a informa publicul. Potrivit articolului 21 alin. (1) al Legii privind accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât

și direct în instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol al Legii, persoana care se consider lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la lit. e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate; f) atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conțin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată. Articolul 22 alin. (3) al numitei Legi, spune că, sesizările, prin care sînt atacate acțiunile sau inacțiunea organizațiilor care nu au organele lor superioare, sînt accesate direct instanței de contencios administrativ competente.

Potrivit pct. 36 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 1 din 02 aprilie 2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, persoana care se consideră lezată de către furnizorul de informații într-un drept sau interes legitim al său, într-una din formele prevăzute de art. 21 alin. (3) din Lege, dispune de dreptul de a ataca acțiunile furnizorului, atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de judecată. Excepție constituie situația prevăzută la articolul 22 alin. (3) din Lege, în prezența căreia este imposibilă procedura extrajudiciară, cererea fiind adresată numai direct în instanța de judecată. Astfel, procedura extrajudiciară nu este obligatorie pentru această categorie de cauze, legea instituind proceduri alternative de soluționare a lor, iar nerespectarea procedurii extrajudiciare nu va atrage restituirea cererii de chemare în judecată, fiind inaplicabil temeiul prevăzut de articolul 170 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă. Dispozițiile procedurale prevăzute de Legea cu privire la petiționare și de Legea contenciosului administrativ se vor aplica în măsura în care nu contravin articolului 21-24 din Lege, ultimele având caracter special față de primele sub aspectul enunțat.

Potrivit articolului 25 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile. Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Prin refuzul pârâtului, de furnizare a informației publice solicitată, au fost încălcate drepturile cetățenilor la informare activă, iar în același timp a fost discretizată imaginea ca și organ de presă independent, având misiunea de a informa cetățenii fiindu-le create impedimente în exercitarea obligației de a informa publicul. Astfel, conform argumentelor expuse, prin inacțiunile pârâtului le-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei.”

În acest sens, reclamantul Centrul de Investigații Jurnalistice, solicită, admiterea acțiunii, obligarea Aparatului Președintelui Republicii Moldova să furnizeze către Centrul de Investigații Jurnalistice informația de care dispune, cerută prin solicitările de informații nr. 20-05 și 21-05 din 14 mai 2015. A mai cerut reclamantul, încasarea din contul pârâtului

- Aparatul Președintelui Republicii Moldova, în beneficiul său suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de Centrul de Investigații Jurnalistice.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 noiembrie 2015 în partea prin care au fost respinse cerințele reclamantului cu privire la obligarea eliberării informației de interes public cu privire la biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat; Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 până în 2015, fiind emisă o nouă hotărâre în această parte.

S-a obligat Aparatul Președintelui Republicii Moldova să elibereze Centrului de Investigații Jurnalistice informația de interes public cu privire la biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat; Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 până în 2015, existentă la moment.

În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut.

La data de 31 martie 2016 Aparatul Președintelui Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 noiembrie 2015.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume art.7 și art.8 din Legea nr.928-XVI din 11 mai 2000 privind accesul la informație precum și art.4-6 și 10 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Mai mult ca atât, la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 4 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal care stipulează că datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și trebuie să fie adecvate, exacte și neexcesive. Astfel solicitarea furnizării informației pentru 14 ani de activitate nu corespunde normelor invocate datorită caracterului excesiv și neidentificabil al informației solicitate.

Astfel, conchide recurentul că instanța de fond a apreciat corect informația solicitată de reclamant și anume că este nedeterminabilă, nu are caracter concret și nu se referă la subiecți. Volumul informației solicitate care se referă la activitatea instituției prezidențiale pentru o perioadă de 14 ani este unul excesiv și duce la imposibilitatea identificării informației, iar aceasta face imposibilă prezentarea ei.

Menționează că instanța de apel, la soluționarea cererii de apel, nu a ținut cont nici de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, nr. 1 din 2 aprilie 2007, care în pct. 24) menționează că solicitantul informații va oferi, în cadrul cererii scrise, detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate. Suficiența și concludenta detaliilor oferite de

către solicitant trebuie să permită furnizorului informației posibilitatea de a identifica ca acționând cu diligență, informația solicitată.

Insuficiența și neconcludența detaliilor indicate în cerere nu poate constitui un motiv de refuz în înregistrarea cererii, dar poate constitui un temei de refuz în furnizarea informației, deoarece informația este nedeterminabilă.

Se mai indică în recurs că decizia instanței de apel este una contradictorie, care conține argumente în defavoarea propriei decizii. Astfel, pe de o parte, Curtea de Apel Chișinău obligă Aparatul Președintelui RM să furnizeze biografiile titularilor distincțiilor de stat pe o perioadă de 14 ani în adresa CIJ, iar pe de altă parte instanța de apel conchide că *„reclamantul, într-o măsură oarecare se face singur vinovat de neobținerea informației solicitate, având în vedere faptul că solicitările nu sunt clare, informația solicitată este nedeterminabilă, nu are caracter concret și nu se referă la subiecți concreți, iar volumul informației solicitate care se referă la activitatea instituției prezidențiale, pentru o perioadă de 14 ani este una excesivă”*.

La examinarea cererii de apel Curtea de Apel Chișinău nu a ținut cont de art. 28 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, care impune entităților care prelucrează date cu caracter personal să fie înregistrate în calitate de operator al acestor date în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, instituit de Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Conform informației prezentate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (nr. 04-05/1561 din 25 august 2015) la momentul adresării în instanța de judecată Centrul de Investigații Jurnalistice nu se regăsea în lista entităților care sunt înregistrate în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal și nu a notificat, în modul stabilit de art. 23 a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, Centrului sisteme de evidență în care prelucrează date cu caracter personal, iar potrivit normei precitate, notificarea este o condiție pentru prelucrarea datelor cu caracter personal. Or, transmiterea datelor cu caracter personal către un operator neînregistrat, contravine principiilor securității datelor cu caracter personal, în caz de încălcare a prevederilor legii, persoanele vinovate răspund în conformitate cu legislația civilă, contravențională sau penală.

În aceste condiții Aparatul Președintelui RM nu este în drept să furnizeze informația solicitată în adresa Centrului de Investigații Jurnalistice.

La 29 aprilie 2016 Centrului de Investigații Jurnalistice a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată în speță.

Se mai invocă în recurs că, în ce privește datele care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare,

nu este necesar consimțământului subiecților datelor, pentru ca acestea să fie făcute publice. Cel puțin așa rezultă din conținutul articolului legii citate. Mai mult decât atât, art. 5 alin. (1) al legii enunțate spune că: prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, iar art. 10 al aceleiași Legi spune că, prevederile art. 5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.

De asemenea remarcă că, potrivit p. 9 al hotărîrii Plenului CSJ nr. 1 din 02.04.2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, limitarea accesului la informațiile oficiale constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la categoria respectivă de informații.

Mai mult ca atât, autoritățile publice urmînd să demonstreze că divulgarea informației ar amenința în mod grav protecția cetățenilor sau siguranța națională.

Invocă că, informația despre actele trimise de Președinția Republicii Moldova (perioada 2001-2015) în adresa Consiliului Superior al Magistraturii prin care au fost respinși candidații la funcția de judecător, candidații la funcția de președinte sau vicepreședinte de instanțe și judecătorii care urmau să fie promovați la curțile de apel, nu poate fi considerate drept secret de stat Or, conform art. 1 din Legea cu privire la secretul de stat nr. 245 din 27.11.2008, drept secret de stat - se consideră informații protejate de stat în domeniul apărării naționale, economiei, științei și tehnicii, relațiilor externe, securității statului, asigurării ordinii de drept și activității autorităților publice, a căror divulgare neautorizată sau pierdere este de natură să aducă atingere intereselor și/sau securității Republicii Moldova. Oferirea informației despre actele prin care au fost respinși candidații la funcția de judecători și președinți sau vicepreședinți de instanțe nu poate să aducă atingere intereselor sau securității Republicii Moldova. Informația solicitată nu se atribuie la informația clasificată drept secret de stat, indicată în art. 7 al legii menționate. Mai mult, potrivit art. 8 al Legii enunțate nu se atribuie la secret de stat și nu pot fi secretizate informațiile privind faptele de încălcare a legii de către autoritățile publice și persoanele cu funcții de răspundere din cadrul acestora și nici starea reală de lucruri în domeniul ordinii de drept. Se interzice secretizarea informațiilor în cazul în care aceasta ar putea limita accesul la informațiile de interes public.

Consideră recurentul Centrului de Investigații Jurnalistice că informațiile solicitate, sunt informații cu caracter public, și prezintă un interes sporit pentru societate, inclusiv pentru cititorul Centrului de Investigații Jurnalistice, mai ales luînd în considerație starea reală de lucruri în sectorul justiției, opinia publică cu privire la această stare de lucruri, dar și constatările diferitor instituții internaționale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei instanței de apel din 23 februarie 2016, la 31 martie 2016 și respectiv la 29 aprilie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Centrul de Investigatii Jurnalistice și de a admite recursul declarat de Aparatul Președintelui Republicii Moldova, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând acțiunea împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova, Centrul de Investigatii Jurnalistice a indicat că, prin solicitarea de informații nr. 20-05 din 14 mai 2015 și în conformitate cu Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, a solicitat Aparatului Președintelui Republicii Moldova să le pună la dispoziție informația de interes public despre toate actele trimise de Președinția Republicii Moldova (perioada 2001 - 2015) în adresa Consiliului Superior al Magistraturii prin care au fost respinși candidații la funcția de judecător, candidații la funcția de președinte sau vicepreședinte de instanțe și judecătorii care urmau să fie promovați la Curțile de Apel. Totodată a solicitat și obligarea Aparatului Președintelui Republicii Moldova să elibereze Centrului de Investigatii Jurnalistice informația de interes public cu privire la biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat; Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 până în 2015, existentă la moment

Judecând pricina în cauză, prima instanță a respins integral acțiunea.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de Centrul de Investigatii Jurnalistice, instanța de apel a casat parțial hotărârea primei instanțe, și a emisă o nouă hotărâre prin care s-a obligat Aparatul Președintelui Republicii Moldova să elibereze Centrului de Investigatii Jurnalistice informația de interes public cu privire la biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat; Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 până în 2015, existentă la moment. În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut.

În susținerea soluției date, instanța de apel, a reținut că concluziile primei instanțe sunt parțial greșite, rezultate din aprecierea eronată a prevederilor legale.

A remarcat instanța de apel că, temeiurile de bază pentru care au fost respinse cerințele înaintate de Centrul de Investigatii Jurnalistice au fost că o parte din informația solicitată este publică; altă parte are statut de informație ce conține date cu caracter personal, iar altă

parte constituie secret de stat.

La capitolul dat instanța de apel a invocat că, pentru soluționarea justă a cerințelor înaintate de Centrul de Investigatii Jurnalistice urmează inițial de stabilit statutul persoanelor, privitor la care este solicitată informația de către Centrul Investigatii Jurnalistice, cât și caracterul informației solicitate. Or, din sensul cerințelor înaintate se deduce că informațiile solicitate de reclamant se referă la persoane - titular de demnitate publică, au pretins să dețină o funcție de demnitate publică, ori au săvârșit acțiuni de interes public, pentru care au fost decorate, iar informația solicitată are caracter public.

Astfel, persoanele care au candidat la funcția de judecător (dar au fost respinse de Președintele Țării), persoanele care au candidat la funcția de președinte sau vicepreședinte de instanțe și judecătorii și care au dorit să fie promovați la Curțile de Apel - dețin statutul de persoane care sînt titular ai funcției de demnitate publică, or au pretins să dețină această funcție.

De altfel, instanța de apel a menționat că, persoanele care au fost decorate cu distincții de stat, au fost prezentate spre decorare pentru acțiuni, activitate efectuată în interesul societății și ale publicului, fiind conștiente de faptul că meritele pentru care au fost decorate prezintă un interes larg al publicului vis-a-vis de personalitatea și activitatea acestora, iar atribuțiile Președintelui Țării, inclusiv la acest capitol, urmăresc scopul realizării prerogativelor de putere publică.

În concluzie, instanța de apel a reiterat că informația solicitată de reclamant, urmează a fi examinată prin prisma prevederilor legale cuprinse în Legea nr.133/08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal; Legea nr. 245-XVI din 27.11.2008 cu privire la secretul de stat; Legea nr. 982-XIV din 11.05.2000 privind accesul la informație; Legea nr. nr.271-XVI din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, Constituția RM, prevederilor art. 10 CEDO.

Instanța de recurs, verificând legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma criticelor formulate în recurs, conchide că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, corect a ajuns la concluzia respingerii acțiunii înaintată de Centrul de Investigatii Jurnalistice.

În susținerea opiniei enunțate se reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că prin scrisoarea nr. 20-05 din 14 mai 2015, Centrul de Investigatii Jurnalistice s-a adresat către Aparatul Președintelui Republicii Moldova, solicitând punerea în dispoziție a tuturor actelor trimise de Președinția Republicii Moldova (perioada 2001 - 2015) în adresa Consiliului Superior al Magistraturii prin care au fost respinși candidații la funcția de judecător, candidații la funcția de președinte sau vicepreședinte de instanțe și judecătorii care urmau să fie promovați la Curțile de Apel. (f.d. 14)

Totodată, prin scrisoarea nr. 21-05 din 14 mai 2015, conform Legii cu privire la accesul la informații, Centrul de Investigatii Jurnalistice a solicitat Aparatului Președintelui Republicii Moldova eliberarea următoarei informații: biografiile persoanelor care au fost

decorate cu distincții de stat - Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 - 2015; pentru fiecare ordin acordat, eliberarea informației despre meritele concrete ale persoanei care a fost distinsă cu respectiva distincție față de statul Republicii Moldova; lista agenților economici, care au primit distincții de stat și informația relevant care a stat la baza deciziei de a acorda o distincție de stat, inclusiv despre meritele concrete pe care acesta le-a avut față de statul Republica Moldova. (f.d. 12)

În conformitate cu art. 18 din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcțiile publice, informațiile obținute de organul de verificare în cadrul verificării, cu excepția informațiilor privind elementele constitutive ale unei infrațiuni și a altor date stabilite de lege, reprezintă date cu caracter personal. Accesul la datele cu caracter personal se acordă în modul stabilit de Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că prima instanță corect a invocat că temei pentru respingerea candidaților la funcția de judecător servesc informațiile ce se conțin în avizele consultative ale organului de verificare a titularilor și a candidaților la funcții publice - Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova și sunt informații cu caracter personal, restricționate, la care accesul este limitat.

Iar, potrivit articolului 8 din Legea cu privire la accesul la informație, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Alin. (2) al aceluiași articol prevede, că, accesul la informația cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În aceeași ordine de idei, articolul 7 alin. (2) lit. c) a Legii sus menționate, indică că, accesul la informațiile oficiale poate fi îngăduit în cazul informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de recurs reține că informația solicitată de către Centrul de Investigații Jurnalistice, este una restricționată, cu acces limitat, aceasta fiind protejată de Legea cu privire la secretul de stat nr. 245 din 27 noiembrie 2008.

Prin urmare, cele relatate indică la faptul că informația solicitată prin scrisoarea nr. 20-05 din 14 mai 2015 (f.d. 14) este o informație ce conține date cu caracter personal, la care accesul este limitat, și este inadmisibil de a fi date publicității motivele respingerii candidaturilor la funcția de judecător, totodată va fi încălcat principiul respectării drepturilor și reputației candidaților la funcția de judecător.

Instanța de recurs în acest sens menționează și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, nr. 1 din 2 aprilie 2007, care în pct. 24) stipulează că solicitantul informații va oferi, în cadrul cererii scrise, detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate. Suficiența și concludenta detaliilor oferite de către solicitant trebuie să permită furnizorului informației posibilitatea de a identifica ca acționând cu diligență, informația solicitată.

Insuficiența și neconcludența detaliilor indicate în cerere nu poate constitui un motiv de refuz în înregistrarea cererii, dar poate constitui un temei de refuz în furnizarea informației, deoarece informația este nedeterminabilă.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate argumentele recurentului Centrului de Investigații Jurnalistice care a invocat că art. 5 alin. (1) al Legii nr.133 din 08.07.2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal spune că: prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, iar art. 10 al aceleiași Legi spune că, prevederile art. 5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Se reține drept corectă afirmația instanței de fond precum că norma respectivă nu are caracter absolut, iar aplicarea ei este condiționată de prezența consimțământului subiecților datelor, pentru ca acestea să fie făcute publice.

În ce privește soluția instanței de apel privind obligarea Aparatului Președintelui Republicii Moldova să elibereze Centrului de Investigații Jurnalistice informația de interes public cu privire la biografiile persoanelor care au fost decorate cu distincții de stat; Ordinul Republicii, Ordinul de Onoare, Ordinul Gloria Muncii, Ordinul Meritul Civic și Ordinul Ștefan cel Mare din anul 2001 pînă în 2015, existentă la moment, instanța de recurs o consideră neîntemeiată.

În conformitate cu art. 94 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova și cu art. 1 din Legea nr. 173 din 6 iulie 1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, decretele emise de către Președintele Republicii Moldova, inclusiv cele privind conferirea distincțiilor de stat, se publică în mod exhaustiv în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și conțin date privind denumirea distincției, numele și prenumele posesorului, funcția și locul de muncă, meritele pentru care i-a fost acordată distincția, etc. Decretele prezidențiale în materie de decorare se regăsesc și pe site-ul Ministerului Justiției (justice.md).

La examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 4 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal care stipulează că datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și trebuie să fie adecvate, exacte și neexcesive. Astfel solicitarea furnizării informației pentru 14 ani de activitate nu corespunde normelor invocate datorită caracterului excesiv și neidentificabil al informației solicitate.

În acest sens, instanța de fond a apreciat corect că informația solicitată de reclamant este nedeterminabilă, nu are caracter concret și nu se referă la subiecți. Volumul informației solicitate care se referă la activitatea instituției prezidențiale pentru o perioadă de 14 ani este unul excesiv și duce la imposibilitatea identificării informației, iar aceasta face imposibilă prezentarea ei.

Totodată, Colegiul civil menționează că cerința Centrului de Investigații Jurnalistice prin care s-a solicitat repararea prejudiciului moral este neîntemeiată și nejustificată, deoarece raportînd prevederile legale la circumstanțele pricinii, s-a stabilit că nu au fost lezate drepturile Centrului de Investigații Jurnalistice de acces la informație și nici nu i s-a cauzat vreun prejudiciu moral de către Aparatul Președintelui Republicii Moldova.

Cauzarea prejudiciului moral prin discreditarea imaginii ca organ de presă independent și crearea de impedimente în exercitarea obligației de a informa publicul, este lipsită de suport.

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal a respins integral acțiunea.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră de a respinge recursul declarat de Centrul de Investigații Jurnalistice și de a admite recursul declarat de Aparatul Președintelui Republicii Moldova, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și art.445 alin.(1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Aparatul Președintelui Republicii Moldova.

Se respinge recursul declarat de către Centrul de Investigații Jurnalistice.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul de Investigații Jurnalistice împotriva Aparatului Președintelui Republicii Moldova privind contestarea actelor de nefurnizare a informației oficiale.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru